

## «جناب آقای دکتر سزاوار»

مدیر کل محترم سازمان بیمه خدمات  
درمانی نیروهای مسلح شمال شرق کشور  
سلام علیکم

همانگونه که مستحضریده، اخیراً دستورالعملی از طرف ریاست سازمان خدمات درمانی نیروهای مسلح مشهد، به کلیه شهرستان‌های استان خراسان ارسال شده است. اگر این مسأله را نادیده انگاریم که هر بخشنامه، فقط در محدوده جغرافیایی مرجع صادر کننده، قابل اجرا بوده و قابل تسری به مناطق هم عرض نمی‌باشد و اگر بخواهیم از منظر دیگری این بخشنامه را نقد نماییم، نکاتی که مسلماً مورد تأیید حضرت‌تعالی - هم به عنوان پزشک قسم خورده و هم در جایگاه مسؤولیت - می‌باشند، در نظر می‌آیند امید است با درایت و تیز بینی و احساس مسؤولیت جنابعالی، مشکلات مرتفع گردند.

۱- ذکر نوع بیماری به هر دلیل، باعث افشای بیماری شخص گردیده و این در تعارض با سوگند نامه‌ای است که ما و جنابعالی به عنوان پزشک، ملزم به اجرای آن هستیم. هیچ عاملی - مگر در موارد مندرج در قانون - نبایستی ما را از پایبندی به آن باز دارد.

بیمار، پزشک را به عنوان محرم اسرار خود می‌شناسد و فاش کردن نوع بیماری (به هر طریق، حتی نوشتن کد بیماری) تخلف از قوانین مصرح و اصولی متعالی اسلامی و ارزش‌های اخلاقی به شمار می‌آید.

۲- مرقوم نموده‌اند که در صورت درخواست آزمایش یا رادیولوژی و یا دیگر امور پاراکلینیکی، نوع بیماری درج گردد. جنابعالی در جایگاه یک پزشک، آگاهید که در بسیاری از اوقات، درخواست پاراکلینیک برای رسیدن به تشخیص و حتی گاهی بدون در نظر داشتن



□ چندی قبل دستورالعملی از طرف یکی از سازمان‌های ارایه‌کننده خدمات درمانی استان خراسان صادر شده و محدودیت‌هایی از قبیل ذکر نوع تشخیص در نسخ، ذکر نوع بیماری برای تجویز اقدامات آزمایشگاهی، ممنوعیت تجویز بیش از ۳ قلم دارو در یک نسخه و... به عنوان شروط ضمنی محسوب شدن نسخ در قرارداد آن بیمه ذکر شده‌اند، انجمن پزشکان عمومی شهرستان سبزوار نیز در این مورد نامه‌ای تنظیم کرده‌اند که رونوشت آن توسط رئیس محترم سازمان نظام پزشکی سبزوار جناب آقای دکتر محمود فاضل برای دفتر نشریه رازی ارسال گردیده است. با توجه به اهمیت این موضوع، نامه انجمن پزشکان عمومی سبزوار را جهت تنویر افکار و مفتوح کردن بحث در خصوص مطالب عنوان شده به چاپ می‌رسانیم.

بیماری خاص و فقط به دلیل نرسیدن به تشخیص با معاینات بالینی (مانند FUO)، دردهای مزمن بدون دلیل... انجام می‌پذیرد در این صورت چه تشخیصی می‌توان در برگه درخواست، ذکر نمود.

۳- تجویز بیش از سه قلم دارو در یک نسخه ممنوع شده است مگر با ذکر نوع بیماری.

اولاً بسیاری از بیماری‌ها، به بیش از سقف معین شده توسط آن سازمان، به دارو نیاز دارند. ثانیاً همانگونه که در نقاط مختلف یک کلان شهر فرهنگ بیماران مراجعه کننده، از شمال تا جنوب شهر تفاوت فاحشی دارد، در شهرستان‌های کوچک‌تر نیز این مسأله به‌طور برجسته‌تری خودنمایی می‌کند. مستحضری که بیماران که در شهرستان‌ها در نوبت صبح به پزشکان مراجعه می‌نمایند، اکثراً از روستاهای اطراف آمده و این نکته تداعی کننده فقر، مشکلات تردد و ضیق وقت بیمار می‌باشد. یک بیمار روستایی که به‌طور مثال به علت سرماخوردگی مراجعه نموده و دو یا سه قلم دارو تجویز می‌گردد بلافاصله بیماری‌های مزمن دیگر خود را (گاستریت، کمردرد، سردرد، بی‌خوابی، آرتروز، فشار خون و...) ذکر می‌نماید. برخورد با این گونه بیماران، چگونه باید باشد؟ آیا می‌توان به او گفت که چند روز دیگر جهت مداوای امراض دیگرش مراجعه نماید؟ عدم تجویز دارو برای دردهای دیگر بیمار با چه توجیهی صورت می‌گیرد.

در این موارد پزشک مجبور می‌گردد که یا اقلام اضافی را به‌طور آزاد برای بیمار تجویز نماید و این به‌علت عدم رعایت اصول حمایتی از طرف بیمه‌گر، تخلف از قراردادهای منعقد شده بوده و به‌طور قطع مورد تأیید جناب‌عالی به‌عنوان مسئول تأمین درمان افراد تحت پوشش سازمان

نیروهای مسلح نمی‌باشد و یا این که پزشک از تجویز تعداد کافی دارو صرف نظر می‌نماید که این نیز باعث سوء درمان خواهد گردید و در نتیجه بیمار مجبور است برای تکمیل درمان به پزشک دیگری مراجعه نماید و نهایتاً موجب وهن پزشک اول و سلب اعتماد بیمار از وی می‌گردد. مطمئناً بیمه‌گر نمی‌تواند در قبال این هتک حرمت که قابل تسری به همه ابعاد جامعه است، پاسخگو نباشد از طرفی بستن دست پزشک در تجویز، نه تنها بی‌حرمتی به این امین مردم و نهایتاً توده مردم است بلکه باعث اختلال در نظم سلامت عمومی بدن بیمار می‌گردد.

به نظر می‌رسد آن سازمان فقط به‌خاطر تنگناهای مالی، اقدام به این کار تعجب‌آمیز نموده است و در نتیجه چنین اجحافی را بر بیمار و پزشک روا می‌دارد، در حالی که نفس ایجاد سازمان بیمه‌گر در چارچوب اهداف عالی و بشر دوستانه اسلامی و بین‌المللی، در اختیار گذاردن آسان‌تر و مطمئن‌تر درمان برای بیماران است تا با خیالی آسوده به سلامت خود و تبعاً سلامت جامعه بپردازند.

معتقدیم که با مدیریت توانمند و نظارت قوی می‌توان نتیجه مطلوب‌تری گرفت.

ضمناً یادآوری می‌گردد که نوشتن نوع بیماری در سال ۱۳۷۸ از طرف سازمان تأمین اجتماعی نیز ابلاغ گردید و پس از مدت کوتاهی با علم به اشتباه بودن بخشنامه، به درستی آن را لغو نمودند.

در انتها با عنایت به موارد مطروحه، از حضرت‌عالی درخواست می‌گردد که به‌عنوان بالاترین مقام سازمان در استان پهناور خراسان، علاوه بر در نظر داشتن مصالح سازمان، از منافع بیماران و پزشکان نیز دفاع نموده و همواره در جستجوی اجرای عدالت فراگیر باشید.»